

อัล-หุดูด (การกำหนดบทลงโทษ)

﴿ كتاب الحدود ﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตุวัยญีรีย

แปลโดย : ยูซุฟ อนูบักรุ

ผู้ตรวจทาน : อัสรัน นิยมเดชา

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย์

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿ كتاب الحدود ﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: يوسف أبو بكر

مراجعة: عصران إبراهيم

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2010 - 1431

islamhouse.com

อัล-หุดูด (การกำหนดบทลงโทษ)

การกำหนดบทลงโทษ (อัลหุดูด) ประกอบด้วยเรื่องต่างๆ ต่อไปนี้

๑. บทลงโทษการผิดประเวณี (ซินา)
๒. บทลงโทษการใส่ร้าย (เรื่องการผิดประเวณี)
๓. บทลงโทษการดื่มสุรา
๔. บทลงโทษการลักขโมย
๕. บทลงโทษการปิดทางสัญจร
๖. บทลงโทษผู้ก่อการกบฏ (การเตือน ตกศาสนา บนบาน สาบาน)

บทนำว่าด้วยเรื่องการกำหนดบทลงโทษ

การกำหนดบทลงโทษ (อัลหุดูด) คือ การลงโทษตามจำนวนที่บทบัญญัติศาสนากำหนดในการฝ่าฝืน เพื่อสิทธิของอัลลอฮ์ตะอะลา

การกำหนดบทลงโทษประเภทต่างๆ

การกำหนดบทลงโทษในศาสนาอิสลามมี ๖ ประเภท ดังต่อไปนี้ คือ โทษการผิดประเวณี โทษการใส่ร้ายเรื่องการผิดประเวณี โทษการดื่มสุรา โทษการลักขโมย โทษการปิดทางสัญจร โทษผู้เป็นกบฏ

ความผิดที่กล่าวมาทั้งหมดมีบทลงโทษที่ศาสนากำหนดเป็นการเฉพาะ

วิหยบัญญัติบทบัญญัติกำหนดบทลงโทษ

อัลลอฮ์ได้สั่งใช้ให้เคารพและเชื่อฟังต่อพระองค์ ให้ปฏิบัติตามคำสั่งและออกห่างจากสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม และพระองค์ทรงกำหนดบทลงโทษประเภทต่างๆ เพื่อให้เป็นผลดีกับบ่าวของพระองค์ พระองค์ได้สัญญาด้วยสวนสวรรค์แก่ผู้ที่ยืนหยัดบนบทบัญญัติศาสนา และขุมมรกแก่ผู้ที่ฝ่าฝืน ดังนั้นเมื่อผู้ใดได้กระทำความผิดและได้ถอนตัวจากความผิด พระองค์ได้เปิดประตูสำหรับการเตาบะฮ์ (การสารภาพผิด) และการอภัยโทษ

แต่ทว่าหากเขายังคงดำเนินชีวิตอยู่กับการฝ่าฝืนและล้ำขอบเขตที่พระองค์กำหนดไว้ เช่น การละเมิดต่อทรัพย์สิน เกียรติยศศักดิ์ศรีของผู้อื่น ดังนั้นจำเป็นแก่ผู้ที่ตั้งใจดีจากความผิดด้วยการรักษามบทลงโทษของอัลลอฮ์ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยและความสงบสุขแก่ประชาชาติ และข้อกำหนดบทลงโทษทั้งหมดนั้นเป็นความเมตตาและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์

การปกป้องความจำเป็นทั้งห้าประการ

การดำรงไว้ซึ่งความเป็นมนุษย์ คือ การปกป้องรักษาความจำเป็นทั้ง ๕ ประการ และการดำรงรักษาขอบเขตต่างๆ และมาปกป้องรักษาและคุ้มครองความจำเป็นเหล่านั้น

ดังนั้นการรักษาชีวิตก็เพราะมีการชดใช้ชีวิต (กิศอศ)

การรักษาทรัพย์สินก็เพราะการดำรงไว้ซึ่งโทษของการลักขโมย

การรักษาเกียรติยศศักดิ์ศรีก็เพราะการดำรงไว้ซึ่งโทษของการผิดประเวณี

การรักษาสติปัญญา ก็เพราะการดำรงไว้ซึ่งโทษของการดื่มสุรา

การรักษาความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และเกียรติภูมิ ก็เพราะมีการลงโทษการปล้น

ชิง การปกป้องรักษาศาสนาและชีวิตในทุกด้านก็เพราะมีการดำรงรักษาบทลงโทษด้านต่างๆ

ความเข้าใจในการดำรงไว้ซึ่งบทลงโทษ

บทลงโทษ คือ สิ่งที่จะมาปรามมิให้มีการกระทำการฝ่าฝืนและปกป้องกับผู้ที่ถูกลงโทษ ทำให้เขามีความสะอาดเนื่องจากความผิด และปรามบุคคลอื่นมิให้กระทำ

ข้อกำหนดต่างๆ ของอัลลอฮ์

คือบรรดาข้อห้ามของพระองค์อัลลอฮ์ซึ่งห้ามมิให้กระทำหรือล่วงละเมิด เช่น การผิดประเวณี การขโมย และเรื่องอื่นๆ และบรรดาข้อกำหนดคือสิ่งที่พระองค์ทรงกำหนดให้ปฏิบัติ เช่น เรื่องมรดกและข้อกำหนดที่เป็นการสกัดกั้นสิ่งต้องห้าม เช่น การผิดประเวณี การใส่ร้าย และเรื่องอื่นๆ จากสิ่งที่บทบัญญัติศาสนาไม่อนุญาตให้เพิ่มเติมหรือตัดทอน

ความแตกต่างระหว่างการประหารชีวิต (กิศอศ) กับบทลงโทษ

การประหารชีวิตเป็นสิทธิของญาติผู้ตาย (ถูกฆ่า) และเป็นสิทธิของผู้ถูกละเมิดหากว่าเขายังมีชีวิตอยู่โดยเรียกร้องให้มีการชดใช้หรือให้อภัย และผู้นำก็ต้องดำเนินตามคำร้องของเขา

สำหรับบทลงโทษต่างๆ นั้น เป็นหน้าที่ของผู้ปกครอง (ฮากิม) ดังนั้นไม่อนุญาตให้ยกเลิกเมื่อเรื่องราวไปถึงเขา และเช่นเดียวกันโทษประหารชีวิตอาจถูกทดแทนด้วยการจ่ายสินไหม (ดียะฮฺ) หรือการให้อภัยโดยไม่มีสิ่งแลกเปลี่ยนอันใด แต่สำหรับบทลงโทษไม่อนุญาตให้มีการอภัยและไม่มีการอุทธรณ์ไม่ว่ากรณีใดจะด้วยมีสิ่งทดแทนหรือไม่มีสิ่งทดแทนก็ตามแต่

บุคคลที่จะถูกลงโทษ

จะไม่ถูกลงโทษนอกจากต้องเป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะ มีสติสัมปชัญญะ เป็นผู้เจตนา รู้สึกรู้ถึงข้อห้าม ปฏิบัติตามบทบัญญัติอิสลาม เป็นมุสลิม หรือชาวซิมมีเย (ผู้ปฏิเสธที่อาศัยอยู่ภายใต้กฎหมายอิสลาม)

หรือไม่? เขาตอบว่า ใช่ครับ ท่านนบีมูฮัมมัดกล่าวว่า อัลลอฮ์ได้ทรงอภัยจากความผิดของท่านแล้ว หรือท่านนบีมูฮัมมัดกล่าวว่า ทรงอภัยจากโทษของท่านแล้ว” (บันทึกโดยอัลบุคอรี หมายเลขหะดีษ 6823 จำนวนหะดีษเป็นของท่านและมุสลิม หมายเลขหะดีษ 2764)

ความประเสริฐในการปกปิดความลับของตัวเองและผู้อื่น

สมควรแก่ผู้ที่กระทำความผิดจะต้องปกปิดความลับของตัวเองและให้เตาบะฮ์ (สารภาพต่ออัลลอฮ์) และสมควรแก่ผู้ที่ทราบเรื่องของเขาให้ปกปิดตราบใดที่เรื่องนั้นยังมิถูกเปิดเผยเพื่อมิให้ความชั่วนั้นเป็นที่แพร่หลายระหว่างผู้คน

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: «كُلُّ أُمَّتِي مُعَافَى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا، ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ فَيَقُولُ: يَا فُلَانُ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ». متفق عليه

1. ความหมาย จากอบีฮุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮ์อันฮุ กล่าวว่่า ฉัั้นได้ยัั้น ท่านร่อสูลล่อฮ์ ค็็อลลัลล่อฮ์อะลั้ฮัวะฮัลลั้ฮั กล่าวว่่า “ประชาชาติของฉัั้นทั้งหมดเป็นผู้ได้รับการอภัยนอกจากบรรดาผู้ที่กระทำความผิดอย่างเปิดเผย ส่วนหนึ่งจากการกระทำความผิดอย่างเปิดเผยคือการที่ชายผู้หนึ่งทำงานหนึ่งในตอนกลางคืนพอมาตอนเช้าอัลลอฮ์ได้ปกปิดความลับให้แก่เขา ดังนั้นเขากล่าวว่่า เมื่อคืนที่ผ่านมาฉัั้นได้ทำอย่างนั้นได้ทำอย่างนี้ ในขณะที่ตอนกลางคืนนั้นพระผู้อภิบาลได้ปกปิดความลับให้แก่เขาแต่พอตอนเช้าเขาเปิดเผยความลับที่อัลลอฮ์ทรงปกปิดให้” (บันทึกโดยอัลบุคอรี หมายเลขหะดีษ 6069 จำนวนหะดีษเป็นของท่าน และมุสลิม หมายเลขหะดีษ 2990)

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: «مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ». أخرجه مسلم

2. ความหมาย จากอบีฮุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎีย์ลลอฮ์อันฮุ กล่าวว่่า ท่านร่อสูลล่อฮ์ ค็็อลลัลล่อฮ์อะลั้ฮัวะฮัลลั้ฮั กล่าวว่่า “ผู้ใดที่ได้ช่วยให้ผู้ศรัทธารอด

พ้นจากความเดือดร้อนในโลกดุนยา อัลลอฮ์จะช่วยให้เขารอดพ้นจากความเดือดร้อนในวันกิยามะฮ์ ผู้ใดให้ความสะดวกกับผู้อื่นอัลลอฮ์จะให้ความสะดวกแก่เขาในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์ ผู้ใดปิดบังความลับของมุสลิม อัลลอฮ์จะปกปิดความลับของเขาในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์ และอัลลอฮ์จะอยู่ในการช่วยเหลือว่าตราบใดที่บ่าวอยู่ในการช่วยเหลือพี่น้องของเขา” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลขหะดีษ 2699)

บทบัญญัติว่าด้วยการขอยกเว้นการรับโทษ

นับเป็นความจำเป็นที่จะต้องรักษาไว้ซึ่งบทการลงโทษกับผู้ที่เป็นญาติและไม่เป็นญาติ ผู้มีเกียรติยศและผู้ไม่มีเกียรติยศ และเมื่อผู้ปกครอง (ฮาติม) ทราบข่าวการกระทำที่จะต้องลงโทษ ไม่อนุญาตให้มีผู้ใดขอยกเว้นการรับโทษหรือขอให้มันเป็นโมฆะไปได้ ไม่อนุญาตให้ผู้ปกครองรับการลดหย่อนผ่อนผันและจำเป็นที่เขาจะต้องยืนยันการลงโทษ และไม่อนุญาตให้รับสินบนเพื่อการลงโทษหมดไป

และผู้ได้รับสินบนจากผู้ทำผิดประเวณี ผู้ลักขโมย หรือผู้ที่ดื่มสุรา และเรื่องในทำนองเดียวกัน เพื่อให้ยกเลิกบทลงโทษของอัลลอฮ์ แท้จริงแล้วเขาได้รวบรวมความเสียหายที่ยิ่งใหญ่สองประการด้วยกัน

1. ทำให้การลงโทษเป็นโมฆะ (ละทิ้งสิ่งที่เป็นวาญิบ)
2. บริโภคของที่ต้องห้าม (กระทำของที่หะรอม)

عن عائشة رضي الله عنها أن قريشاً أهتمهم المرأة المخزومية التي سرقت فقالوا: مَنْ يُكَلِّمُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ، وَمَنْ يَجْتَرِي عَلَيْهِ إِلَّا أَسَامَةُ حِبُّ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَكَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: «أَتَشْفَعُ فِي حَدِّ مَنْ حُدِّدَ اللَّهُ؟» ثُمَّ قَامَ فَخَطَبَ فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا ضَلَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ الشَّرِيفُ تَرَكُوهُ، وَإِذَا سَرَقَ الضَّعِيفُ فِيهِمْ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَإِنَّمَا اللَّهُ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعُ مُحَمَّدٌ يَدَهَا». متفق عليه

ความหมาย จากอาอิชะฮ์ เราะฮิยะลิลลอฮ์อันฮ่า เล่าว่า แท้จริงเป็นเรื่องใหญ่สำหรับชาวกุเรซเมื่อมีผู้หญิงจากเผ่ามักชุนิมียะฮ์คนหนึ่งได้ลักขโมย ดังนั้นพวกเขา กล่าวว่า ใครจะเป็นผู้ไปเจรจากับบรอสูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮ์อะลัยฮิ วะสัลลัม? และไม่มีผู้ใดกล้านอกจากอูสามะฮ์ผู้ซึ่งเป็นที่รักของท่านบรอสูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮ์อะลัยฮิ วะสัลลัม ครั้นเมื่ออูสามะฮ์ได้เจรจากับท่านบรอสูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮ์อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านกล่าวว่า จะมีการอุทธรณ์ช่วยเหลือในเรื่องบทลงโทษของอัลลอฮ์หรือ? หลังจากนั้นท่านได้ลุกขึ้นยืนเทศนาว่า

“ไอ้มวลมนุษยชาติแท้จริงผู้คนที่มาก่อนหน้าพวกท่านได้ฟังพินาศมาแล้ว
แท้จริงเมื่อผู้ที่มีเกียรติทำการลักขโมยพวกเขาจะไม่ลงโทษ และเมื่อผู้คนที่
ด้อยเกียรติ ทำการลักขโมยพวกเขาดำเนินการลงโทษ ขอสาบานต่ออัลลอฮ์
หากว่าฟาติมะฮ์ลูกสาวของมุหัมมัด ลักขโมย มุหัมมัดจะเป็นผู้ตัดมือของเธอ
เอง” (บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์ หมายเลขหะดีษ 6788 ส่วนนวนหะดีษเป็นของ
ท่าน และมุสลิม หมายเลขหะดีษ 1688)

บทบัญญัติว่าด้วยการละหมาดให้กับผู้ที่ถูกประหารชีวิต

ผู้ที่ตายจากการถูกประหารชีวิต ถูกลงโทษ หรือถูกตัดศีรษะ หากเขาเป็นมุสลิมจะต้อง
อาบน้ำชำระร่างกาย ละหมาดให้ และฝังในสุสานของมุสลิม หากเขาตกศาสนาไม่ใช่มุสลิมก็ไม่
ต้องอาบน้ำชำระร่างกาย ไม่ต้องละหมาด และไม่ต้องฝังในสุสานของมุสลิม แต่ให้มีการห่อและ
ขุดหลุมฝังเหมือนกับผู้ปฏิเสธทั่วไป

ความผิดหรืออาชญากรรมต่างๆ ที่สังคมไม่ปลดปล่อยจากความชั่วร้ายของมันนอกจาก
ด้วยการลงโทษตามบทบัญญัติศาสนาแก่ผู้ที่จะละเมิดฝ่าฝืน สำหรับการปรับเป็นเงิน กักขัง หรือวิธี
อื่นๆ นั้นเป็นการลงโทษที่มนุษย์กำหนดขึ้นล้วนแล้วแต่เป็นการอธรรมและยิ่งเพิ่มทวีความอธรรม
ชั่วร้าย